YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (laajennettu ensimmäinen jaosto)

28 päivänä tammikuuta 1999 *

Asiassa T-230/95,

Bretagne Angleterre Irlande (BAI), Ranskan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Roscoff (Ranska), edustajanaan asianajaja Jean-Michel Payre, Pariisi, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Aloyse May, 31 Grand-Rue,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellinen neuvonantaja Gérard Rozet ja oikeudellisen yksikön virkamies Anders Christian Jessen, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii korvausta vahingosta, jonka se väittää kärsineensä sen takia, että komissio viivytteli antaessaan sille tiedon EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan mukaisesti aloitetun, Ferries Golfo de Vizcaya SA:lle myönnettyä tukea koskevan menettelyn lopettamista koskevan, 7.6.1995 tehdyn päätöksen tekstistä,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (laajennettu ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: presidentti B. Vesterdorf sekä tuomarit C. W. Bellamy, R. Moura Ramos, J. Pirrung ja P. Mengozzi,

kirjaaja: johtava hallintovirkamies B. Pastor,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 16.6.1998 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Tosiseikat ja asian käsittelyn vaiheet

1 Kantaja on useita vuosia harjoittanut toiminimellä Brittany Ferries merilinjaliikennettä Yhdistyneessä kuningaskunnassa sijaitsevan Plymouthin sataman ja Espanjassa sijaitsevan Santanderin sataman välillä. Se kanteli komissiolle 21.9.1992 päivätyllä kirjeellään siitä, että Biskajan alueen valtuusto ja Baskimaan hallitus olivat sen mukaan myöntäneet huomattavasti tukea Espanjan oikeuden mukaan perustetulle Ferries Golfo de Vizcaya SA -nimiselle yhtiölle, jonka Vaporas Surdíaz Bilbao SA, Espanjan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, ja P & O European Ferries (Portsmouth) Ltd, brittiläinen yhtiö, olivat perustaneet liikennöidäkseen maaliskuusta 1993 alkaen säännöllistä laivalinjaa Portsmouthin ja Bilbaon satamien välillä.

2 Kantelija antoi komissiolle käytössään olleita tietoja sopimuksesta, jonka Ferries Golfo de Vizcaya ja Baskimaan paikallishallintoviranomaiset olivat sen mukaan tehneet ja jolla oli tarkoitus tukea Bilbaon ja Portsmouthin välistä laivalinjaa kolmen ensimmäisen toimintavuoden ajan. Lisäksi kantelija vaati virallisesti komissiota ryhtymään EY:n perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan soveltamista koskevaan menettelyyn.

3 Kantaja esitti 11.2.1993 komissiolle Ferries Golfo de Vizcayalle myönnettyä tukea koskevia lisähuomautuksia, joissa kantaja väitti, että on tarpeen ryhtyä kiireellisesti kantelussa vaadittuun tutkimismenettelyyn, koska Bilbaon ja Portsmouthin välisen linjan kuljetuspalveluja oltiin juuri aloittamassa. Tältä osin kantaja täsmensi, että tämä laivalinja kilpailisi suoraan sen liikennöimän linjan kanssa, joten uuden linjan avaaminen Espanjan viranomaisten kanssa sovituilla ehdoilla saattaisi vakavasti vahingoittaa kantajan taloudellisia etuja.

4 Komissio päätti 29.9.1993 ryhtyä perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa määrättyyn menettelyyn. Saamiensa tietojen perusteella komissio arvioi, että Ferries Golfo de Vizcayalle annettu taloudellinen tuki on perustamissopimuksen 92 artiklassa tarkoitettua valtiontukea ja ettei se täytä edellytyksiä sille, että sen voitaisiin katsoa soveltuvan yhteismarkkinoille. Tämä päätös annettiin 13.10.1993 päivätyllä kirjeellä tiedoksi Espanjan hallitukselle, jota pyydettiin vahvistamaan, että se lykkää kaikkien kyseessä olevaan tukijärjestelmään kuuluvien suoritusten maksamisen siihen asti, kunnes komissio on antanut lopullisen päätöksensä, ja että se esittää huomautuksensa ja toimittaa kaikki kyseessä olevan järjestelmän arvioimiseksi tarpeelliset tiedot.

5 Komission tiedonanto jäsenvaltioille ja niille, joita asia koskee, Espanjan Ferries Golfo de Vizcayalle myöntämien tukien osalta aloitettavasta menettelystä julkaistiin *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* (EYVL 1994, C 70, s. 5), jotta ne voisivat esittää huomautuksensa.

6 Koska kantaja ei saanut mitään täsmällistä tietoa menettelyn etenemisestä, se kehotti virallisesti komissiota 28.2.1995 perustamissopimuksen 175 artiklan toisen kohdan mukaisesti tekemään lopullisen päätöksensä.

7 Kantaja vaati 12.6. ja 16.6.1995 päivätyillä kirjeillä komissiota toimittamaan sille asiassa tehdyn päätöksen, josta kantajalle ei vielä ollut virallisesti ilmoitettu. Kantaja oli huolissaan siitä, että Espanjan lehdistön mukaan komissio oli antanut asiassa lopullisen päätöksen sen jälkeen, kun Ferries Golfo de Vizcaya ja paikallisviranomaiset olivat tehneet uuden sopimuksen. Lehtitietojen mukaan tämä sopimus oli rinnastettavissa vuonna 1992 tehtyyn sopimukseen. Espanjan viranomaiset sitoutuivat ostamaan kantajan kilpailijalta huomattavan määrän matkaseteleitä kolmen vuoden ajan, minkä ansiosta se pystyi kompensoimaan sesonkiajan ulkopuolella kärsimiään tappioita. Tämän takia kantaja halusi tietää, mihin toimenpiteisiin komissio aikoi ryhtyä tämän uuden sopimuksen osalta.

8 Komission yksiköt toimittivat 19.6.1995 päivätyllä telekopiolla kantajalle 7.6.1995 annetun lehdistötiedotteen IP/95/579 ja lupasivat toimittaa kantajalle päätöksen niin pian kuin mahdollista. Lehdistötiedotteen mukaan komissio oli tiedotteen antopäivänä päättänyt lopettaa Ferries Golfo de Vizcayalle myönnettyä tukea koskevan menettelyn. Tiedotteessa oli tiivistelmä päätöksen perusteluista, ja siitä ilmeni muun muassa, että viranomaisten ja espanjalaisen kuljetusyrityksen välistä sopimusta oli muutettu niin, että komission huolenaiheet oli otettu huomioon. Komissio ilmoitti olevansa vakuuttunut siitä, että Ferries Golfo de Vizcaya ei saanut valtiontukea. Tässä lehdistötiedotteessa mainittu päätös annettiin 11.7.1995 päivätyllä kirjeellä tiedoksi Espanjan hallitukselle.

9 Kantaja ilmoitti 21.6.1995 saaneensa lehdistötiedotteen ja vahvisti odottavansa tiedotteessa mainittua komission päätöstä. Vastauksena tähän komission yksiköt ilmoittivat, että päätös julkaistaan lähiviikkoina *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*, ja vahvistivat, että ne toimittavat kantajalle jäljennöksen päätöksestä niin pian kuin mahdollista.

10 Tilanne oli tällainen, kun kantaja lähetti 28.11.1995 postitse kannekirjelmän tämän oikeudenkäynnin vireillepanemiseksi; kyseiseen päivään mennessä päätöstä ei ollut toimitettu kantajalle tiedoksi, eikä sitä ollut julkaistu. Tämä kanne kuitenkin kirjattiin saapuneeksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen vasta 18.12.1995 postin kulkua Ranskassa haitanneiden lakkojen takia.

11 Tällä välin komission 7.6.1995 tekemä päätös oli 1.12.1995 julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* (EYVL C 321, s. 4). Komission yksiköt lähettivät kantajalle 8.12.1995 telekopion päätöksestä sellaisena kuin se oli julkaistu.

12 Kantaja nosti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 1.2.1996 saapuneella kannekirjelmällä toisen kanteen, joka kirjattiin numerolla T-14/96 ja jolla kantaja vaatii komission tekemän sen päätöksen kumoamista, jolla lopetettiin Ferries Golfo de Vizcayalle myönnettyä tukea koskeva menettely.

13 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu ensimmäinen jaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn. Asianosaisten lausumat ja vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 16.6.1998 pidetyssä istunnossa.

Asianosaisten vaatimukset

14 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— velvoittaa komission korvaamaan vahingon, jonka kantaja on kärsinyt sen takia, että 7.6.1995 tehty päätös annettiin sille tiedoksi myöhässä;

— asettaa määräajan, jonka kuluessa asianosaisten on ilmoitettava ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle tieto yhdessä sovitusta rahamääräisestä korvauksesta, tai jos sopimukseen ei päästä, määräaika, jonka kuluessa asianosaisten on ilmoitettava sille rahamääräiset vaatimuksensa;

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

15 Komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää kantajan vahingonkorvauskanteen perusteettomana;

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Sovellettavat oikeussäännöt

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

16 Kantaja väittää, että komissio on tehnyt virheen, jonka perusteella komissiolle syntyy perustamissopimuksen 215 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettu sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu, koska se ei ole lukuisista pyynnöistä ja yhdestä vaatimuskirjeestä huolimatta ilmoittanut välittömästi kantajalle sen päätöksensä sisältöä, jonka komissio teki kantajan kantelun johdosta.

17 Kantajan mukaan ei ole normaalia, että komissiolta meni niin kauan, ennen kuin se ilmoitti kantajalle päätöksestään, jonka se oli tehnyt 7.6.1995 ja antanut tiedoksi Espanjan hallitukselle 11.7.1995. Tällaista viivytystä ei kantajan mukaan voida

pätevästi perustella sillä, että päätös ei ole ollut saatavilla kaikilla yhteisön kielillä. Kantaja väittää ensinnäkin, että oikeuskäytännössä ei hyväksytä perusteluja, jotka perustuvat toimielimen sisäisten yksiköiden toiminnassa ilmenneisiin ilmeisiin laiminlyönteihin (asia 13/83, parlamentti v. neuvosto, tuomio 22.5.1985, Kok. 1985, s. 1513), ja toiseksi, että päätös oli varmasti saatavilla espanjaksi, koska se oli annettu tiedoksi kyseessä olevalle jäsenvaltiolle. Kantaja katsoo, että päätöksen on sitä paitsi täytynyt olla saatavilla ranskaksi, joka on kantajan aloitteesta aloitetun menettelyn kieli. Kantajan mukaan se, että vakavasti otettavaa perustetta ei ole, osoittaa, että komissio on tieten tahtoen laiminlyönyt ilmoittaa kantajalle lopullisen päätöksensä, sillä mitään tosiasiallista estettä ilmoittamiselle ei ollut ja komissio oli ilmoittanut päätöksestä menettelyn muille osapuolille.

18 Kantajan mukaan tämä komission virheellinen menettely esti kantajaa riitauttamasta mahdollisimman nopeasti kyseessä olevan päätöksen pätevyyden, sillä kantaja ei tuntenut päätöksen perusteluja (asia 236/86, Dillinger Hüttenwerke v. komissio, tuomio 6.7.1988, Kok. 1988, s. 3761, 14 kohta). Tätä varten olisi nimittäin ollut välttämätöntä, että kantajalla olisi ollut käytettävissään komission päätöksen teksti eikä ainoastaan lehdistötiedote, jossa on sen tiivistelmä. Kantaja toteaa, että sillä olisi pitänyt olla hallussaan päätöksen teksti — mikä juuri ei ollut tilanne —, jotta se olisi voinut todeta, että lehdistötiedote sisälsi päätöksen olennaiset osat, kuten komissio on vastineessaan väittänyt. Päätöksen riitauttamiseksi olisi ollut tarpeen tietää sen perustelut ja erityisesti se, miksi komissio oli katsonut, että Espanjan viranomaisten ja Ferries Golfo de Vizcayan tekemässä uudessa sopimuksessa ei miltään osin ollut kyse valtiontuesta.

19 Tältä osin kantaja korostaa vastauskirjelmässään, että komissio ei vieläkään ole vastannut kantajan 21.12.1995 päivättyyn kirjeeseen, jossa kantaja oli vaatinut komissiota toimittamaan kantajalle tiedoksi uuden sopimuksen tekstin, sillä kantajan mukaan komission antaman päätöksen ulottuvuutta ei ole mahdollista ymmärtää eikä arvioida ilman tätä sopimustekstiä.

20 Kantaja täsmentää, että menettely, josta se komissiota moittii, on aiheuttanut sille varmaa ja vakavaa vahinkoa sen takia, että sen uusi ja ainoa kilpailija Ferries Golfo

de Vizcaya saa yhä lainvastaisesti tukea, jonka turvin se voi varmistaa asemansa markkinoilla. Koska sopimuksessa on lähdetty siitä, että ainoastaan kolme ensimmäistä toimintavuotta ovat tappiollisia, Ferries Golfo de Vizcaya on voinut hyötyä menettelyn pitkästä kestosta saadakseen markkina-aseman ja uskollisen asiakaskunnan, vaikka oletettaisiin, että sen olisi jonakin päivänä palautettava sille lainvastaisesti myönnetyt tuet. Se, että komissiolta on mennyt useita kuukausia ennen kuin se on ilmoittanut kantajalle lopullisen päätöksensä, on kyseisenä aikana estänyt kantajaa saamasta kantajalle vahingollista epänormaalia kilpailutilannetta lakkaamaan.

21 Sen osalta, onko vahinko tosiasiallisesti syntynyt, kantaja katsoo, että komissio ei voi perustellusti väittää, etteivät kyseessä olevat kaksi laivalinjaa kilpailisi suoraan keskenään ja ettei kantaja siis olisi kärsinyt vahinkoa. Vahinko, josta kantaja valittaa, ei missään tapauksessa perustu lainvastaiseen kilpailuun vaan komission tekemään virheeseen. Koska tämä toimielin ei välittömästi ja omasta aloitteestaan toimittanut kantajalle päätöstä, se on kohdellut kantajaa kohtuuttomalla tavalla. Vaikka näin olisi aiheutettu vain aineetonta vahinkoa, se on kuitenkin yhtä varmaa ja korvauskelpoista jäsenvaltioiden oikeuksille yhteisten yleisten periaatteiden mukaisesti.

22 Kantaja väittää lisäksi, että uutta laivalinjaa ei kysynnän riittämättömyyden takia olisi avattu, jolleivat Espanjan viranomaiset olisi sitoutuneet korvaamaan sen tappioita ainakin kolmen vuoden ajan. Vaikka tutkimismenettelyn aloittamista koskevalla päätöksellä olisi teoriassa lopetettu tukien maksaminen, kantaja korostaa, että kuten 7.6.1995 tehdystä päätöksestä ilmenee, sen kilpailija on ainoastaan antanut vakuuden tuen ensimmäisten erien palauttamisesta, muttei ole niitä tosiasiallisesti palauttanut. Uuden sopimuksen mukaan Ferries Golfo de Vizcayalle maksetaan tukea vuodesta 1995 alkaen, joten tukijärjestelmä on ollut keskeytyksissä ainoastaan syyskuusta 1993 joulukuuhun 1994 eli yhden vuoden ja kolmen kuukauden ajan.

23 Kantaja väittää lisäksi, että sen kärsimän vahingon määrää ei vielä ole mahdollista tarkkaan määrittää. Vastauskirjelmässään kantaja toteaa, että tämä määrä riippuu paljolti siitä, menestyykö kantajan siitä komission päätöksestä nostama kumoamiskanne, jolla komissio lopetti kantajan kantelun perusteella aloitetun menettelyn. Koska vahingon syntyminen on varmaa, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi kantajan mukaan kuitenkin antaa siltä osin tuomion (asia 44/76, Eier-Kontor v. neuvosto ja komissio, tuomio 2.3.1977, Kok. 1977, s. 393; asia 59/83, Biovilac v. ETY, tuomio 6.12.1984, Kok. 1984, s. 4057 ja asia 281/84, Zuckerfabrik Bedburg ym. v. neuvosto ja komissio, tuomio 14.1.1987, Kok. 1987, s. 49). Asianosaisten kuuluu joko ilmoittaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle yhdessä sovittu korvausmäärä tai toimittaa sille rahamääräiset vaatimuksensa asetetuissa määräajoissa (asia C-308/87, Grifoni v. Euratom, tuomio 27.3.1990, Kok. 1990, s. I-1203).

24 Komissio puolestaan väittää, että lehdistötiedote ja 7.6.1995 tehdyn päätöksen ranskankielinen versio toimitettiin kantajalle viivytyksettä ottaen huomioon kyseessä olevien asiakirjojen saatavuus. Komission mukaan kantaja ei voi perustellusti väittää, että komissio olisi toiminut sitä kohtaan lainvastaisesti sillä tavalla, että tästä aiheutuisi yhteisön vahingonkorvausvastuu.

25 Lisäksi komissio väittää, että kantaja ei ole esittänyt mitään konkreettista näyttöä, jonka perusteella voitaisiin kyllin varmasti todeta, että kyseessä oleva vahinko on tosiasiallisesti syntynyt tai että se uhkaa syntyä ja miten se on ennakoitavissa. Kantaja ei siis voi vedota vakiintuneeseen oikeuskäytäntöön, jonka mukaan on mahdollista saattaa asia yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi välittömästi uhkaavia ja riittävällä varmuudella ennakoitavissa olevia vahinkoja koskevan yhteisön vastuun toteamiseksi, vaikka vahingon suuruutta ei vielä voidakaan täsmällisesti määrittää (yhdistetyt asiat 56/74, 57/74, 58/74, 59/74 ja 60/74, Kampffmeyer ym. v. komissio ja neuvosto, tuomio 2.6.1976, Kok. 1976, s. 711 ja em. asia Grifoni v. Euratom).

26 Komissio korostaa, että kantaja ei ole kyennyt selvästi ja täsmällisesti määrittelemään aineellisen vahingon kohdetta eikä yksilöimään aineetonta vahinkoa, johon se on toissijaisesti ja liitännäisesti vedonnut. Joka tapauksessa komissio kiistää, että kantaja olisi kärsinyt vahinkoa.

27 Komissio lisää, ettei kantaja ole myöskään osoittanut, että mainitun vahingon syynä olisi komission tekemäksi väitetty virhe. Se, että Ferries de Golfo de Vizcaya saa markkina-aseman lainvastaisesti saatujen tukien avulla, voi perustua ainoastaan 7.6.1995 tehtyyn päätökseen, jos tämä päätös todettaisiin lainvastaiseksi, ei siihen, että tämä päätös olisi väitetyllä tavalla annettu myöhässä tiedoksi kantajalle. Koska kantaja toteaa, että aiheutuneeksi väitetyn vahingon määrä riippuu kumoamiskanteen menestymisestä, se itse myöntää, ettei suoraa syy-yhteyttä ole komission väitetyn viivyttelyn ja tämän vahingon välillä, jonka luonne on välttämättä sidoksissa kyseessä olevan päätöksen sisältöön.

28 Komissio katsoo lopuksi, että mikä tahansa mahdollinen syy-yhteys on katkennut kantajan toiminnan takia, sillä kantaja on 19.6.1995 lähtien tuntenut riittävän hyvin tämän päätöksen käyttääkseen kanneoikeuttaan.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

29 Perustamissopimuksen 215 artiklan toisen kohdan ja siinä tarkoitettujen yleisten periaatteiden mukaan yhteisö on sopimussuhteen ulkopuolisessa vastuussa vahingosta ainoastaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät: toimielinten moitittu toiminta on lainvastaista, vahinko on tosiasiallisesti syntynyt ja toiminnan ja aiheutuneeksi väitetyn vahingon välillä on syy-yhteys (yhdistetyt asiat 197/80, 198/80, 199/80, 200/80, 243/80, 245/80 ja 247/80, Ludwigshafener Walzmühle ym. v. neuvosto ja komissio, tuomio 17.12.1981, Kok. 1981, s. 3211, 18 kohta ja asia T-199/96, Bergaderm ja Goupil v. komissio, tuomio 16.7.1998, Kok. 1998, s. II-2805, 48 kohta).

30 Tällä kanteella pyritään sellaisen vahingon korvaamiseen, jonka kantaja väittää itselleen aiheutuneen siitä, että komissio viivytteli antaessaan sille tiedoksi 7.6.1995 tekemänsä päätöksen. Kantajan on siis näytettävä toteen toimielimen tekemäksi väitetyn virheen ja vahingon, johon kantaja vetoaa, välillä oleva syy-yhteys (yhdistetyt asiat C-363/88 ja C-364/88, Finsider ym. v. komissio, tuomio 30.1.1992,

Kok. 1992, s. I-359, 25 kohta; asia C-362/95 P, Blackspur DIY ym. v. neuvosto ja komissio, tuomio 16.9.1997, Kok. 1997, s. I-4775, 31 kohta ja yhdistetyt asiat T-213/95 ja T-18/96, SCK ja FNK v. komissio, tuomio 22.10.1997, Kok. 1997, s. II-1739, 98 kohta).

31 Kantaja väittää ensisijaisesti, että on syntynyt aineellista vahinkoa, jota se pitää varmana ja vakavana, vaikka se ei vielä voi täsmällisesti ilmoittaa vahingon määrää. Toissijaisesti ja liitännäisesti se vetoaa aineettomaan vahinkoon.

32 Kantajan mukaan aineellista vahinkoa aiheutuu siitä, että sitä on estetty riitauttamasta mahdollisimman nopeasti Ferries Golfo de Vizcayalle myönnettyjä tukia koskeva komission päätös, minkä takia kantajan kilpailija on voinut varmistaa markkina-asemansa lainvastaisesti saatujen tukien avulla. Siitä, että tämä päätös lähetettiin kantajalle myöhässä, on aiheutunut se, että kantajalla ei ole ollut mahdollisuutta nostaa kumoamiskannetta aikaisemmin ja että se ei ole voinut saada sille vahingollista epänormaalia kilpailutilannetta lakkaamaan.

33 Kantajan mukaan vahingon määrä riippuu sen 7.6.1995 tehdystä päätöksestä 1.2.1996 nostaman kumoamiskanteen menestymisestä, sillä se, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaisi tämän päätöksen, vahvistaisi sen, että aineellista vahinkoa on syntynyt. Koska asian saattaminen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltäväksi on komission toiminnan takia viivästynyt, Ferries Golfo de Vizcaya on voinut tästä syystä hyötyä laittomasta tukijärjestelmästä kuusi kuukautta pidemmän ajan. Jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkää kantajan kumoamiskanteen, kantaja vaatii korvausta ainoastaan aineettomasta vahingosta.

34 On todettava, että kantaja ei osoita, että sen moittiman komission toiminnan ja kantajan kärsimäkseen väittämän vahingon välillä olisi syy-yhteys. Kantajan väitteistä kokonaisuudessaan nimittäin ilmenee, että kantaja katsoo aineellisen vahingon aiheutuneen komission 7.6.1995 tekemästä päätöksestä, jolla hyväksyttiin se, että Espanjan viranomaiset maksavat tiettyjä määriä Ferries Golfo de Vizcayalle,

eikä siitä, että tämä päätös annettiin kantajalle tiedoksi kuusi kuukautta myöhemmin. Se, että kanteen nostaminen viivästyi komission menettelyn vuoksi, ei ole voinut aiheuttaa kantajalle itsenäistä aineellista vahinkoa, joka olisi erotettavissa vahingosta, joka on aiheutunut asiassa T-14/96 riitautetusta päätöksestä, ja asia on näin siitä huolimatta, että todettaisiin, että komissio oli toiminut virheellisesti. Tällä päätöksellä on ollut vaikutuksia jatkuvasti sen antamisesta lähtien, ja se on välttämättä syy kaikelle sille aineelliselle vahingolle, jonka kantaja on mahdollisesti kärsinyt. Jos tätä päätöstä ei olisi annettu eikä täytäntöönpantu, se, että komissio olisi viivytellyt ilmoittaessaan riidanalaisia tukia koskevasta kannastaan, ei olisi voinut vaikuttaa kantajan taloudellisiin etuihin, kuten kantaja väittää.

35 Edellä esitettyjä päätelmiä ei voida kyseenalaistaa kantajan väitteellä, jonka mukaan se olisi voinut nostaa kumoamiskanteen kuusi kuukautta aikaisemmin, jos päätös olisi annettu sille heti tiedoksi, ja yrittää näin rajoittaa kärsimäkseen katsomansa vahingon määrää. On todettava, että päättelyssään kantaja olettaa, ettei tämän päätöksen kumoamisella ja mahdollisella tukien palauttamisella yhteisön oikeuden ja kansallisen oikeuden mukaisessa menettelyssä voida kokonaan korjata kantajan aiheutuneeksi väittämää aineellista vahinkoa. Missään tapauksessa kantaja ei voi osoittaa, että sen viivyttelyn, josta se moittii komissiota, ja tämän vahingon korjaamattomaksi oletetun osan välillä olisi syy-yhteys, kun otetaan huomioon kyseessä olevan vahingon jatkuva luonne. On riittävää todeta, että 7.6.1995 annetun päätöksen kaikki ajalliset vaikutukset perustuvat päätöksen täytäntöönpanoon eivätkä siihen, että se on mahdollisesti annettu myöhässä tiedoksi kantajalle.

36 Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, ettei kantaja ole missään vaiheessa vaatinut asiassa T-14/96 riitautetun päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä. Jos se olisi vaatinut 7.6.1995 annetun päätöksen vaikutusten lykkäämistä, sen aiheutuneeksi väittämä aineellinen vahinko olisi voinut olla pienempi, ja sen asiana olisi ollut näyttää toteen, että kaikki ne edellytykset, joista riippuu, myöntävätkö yhteisöjen tuomioistuimet välitoimia, täyttyivät.

37 Kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on päätynyt siihen, että toiminta, josta komissiota moititaan, ei ole aiheuttanut kantajan tapahtuneeksi väittämää aineellista vahinkoa, on vielä tutkittava, onko tämä toiminta aiheuttanut kantajalle aineetonta vahinkoa.

38 On muistettava, että kantaja voi saada korvausta aiheutuneeksi väittämästään aineettomasta vahingosta ainoastaan, jos se näyttää kärsineensä todellista ja varmaa vahinkoa. Se ei siis lähtökohtaisesti voi vedota pelkästään siihen, että sen mielestä komissio on toiminut virheellisesti sitä kohtaan (ks. vastaavasti asia T-230/94, Farrugia v. komissio, tuomio 21.3.1996, Kok. 1996, s. II-195, 46 kohta).

39 Koska kantaja ei esitä mitään seikkaa, joka osoittaisi sen kärsimän aineettoman vahingon olemassaolon ja laajuuden, sen on vähintäänkin osoitettava, että moitittu komission toiminta oli vakavuutensa takia sellaista, että se voi aiheuttaa kantajalle tällaista vahinkoa. Kantaja katsoo, että sitä on kohdeltu kohtuuttomalla tavalla, mutta perustaa väitteensä ainoastaan omaan käsitykseensä siitä, miten komissio kohtelee tai miten sen pitäisi kohdella kantelijoita valtiontukea koskevissa menettelyissä. Koska kantaja ei yksilöi objektiivisia seikkoja, jotka voisivat tukea sen väitettä kohtuuttomasta kohtelusta, ei voida pitää toteen näytettynä, että kantajalle olisi aiheutunut aineetonta vahinkoa.

40 Tästä seuraa, että ne edellytykset, joista yhteisön vastuun syntyminen kantajaa kohtaan riippuu, eivät tässä asiassa täyty. Siten vahingonkorvauskanne on hylättävä perusteettomana ilman että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tarvitsisi lausua komission moititun toiminnan laillisuudesta.

Oikeudenkäyntikulut

41 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian ja koska komissio on vaatinut oikeudenkäyntikulujensa korvaamista, kantaja on velvoitettava korvaamaan ne.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(laajennettu ensimmäinen jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) Kanne hylätään.

2) Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Vesterdorf Bellamy Moura Ramos

Pirrung Mengozzi

Julistettiin Luxemburgissa 28 päivänä tammikuuta 1999.

H. Jung B. Vesterdorf

kirjaaja presidentti